

ת"ד 1416/02/15 - שון גפן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 1416-02-15 מדינת ישראל נ' גפן (עציר)
תיק חיצוני: 48966/2015

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	שון גפן (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. מהות הבקשה הלקונית שהגיש ב"כ המבקש מוגדרת למעשה כבקשה לפסלות שופט.

2. בע"פ 10798/06 דקל אליאב נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הנשיאה בדימוס השופטת בייניש את אמות המידה שבהן יש לבחון בקשת פסלות:

"...מציאות החיים השיפוטית מביאה לכך, כי שופט יכול ויחשף לא פעם לעברו הפלילי של נאשם זה או אחר, אם בשל העובדה שדן בהליכים מוקדמים באותו ההליך, דוגמת הליכי מעצר: אם בשל העובדה כי ישב בעבר בדינו של הנאשם והרשיע אותו. בכך אין להביא אוטומטית לפסילתו, אלא שיש להראות כי מתקיים חשש ממשי למשוא פנים".
ויפים הדברים לענייננו.

3. סיכומה של ההלכה הפסוקה מובאת בספרו של כב' השופט בדימוס קדמי כדלהלן:

"הכלל הוא, שאין שופט חייב לפסול עצמו- והדבר נתון לשיקולו רק משום שהוא מכיר את הנאשם ממשפטים קודמים, או משלבים מוקדמים של ההליך הפלילי באותו משפט".

(יעקב קדמי, סדר הדין הפלילי, חלק שני א, עמ' 1178).

4. לא למותר לציין, כי ב"כ המבקש טען טענה כללית בעלמא ולא הציג לטענתו כל בסיס עובדתי.

בעל דין רשאי לבקש מהשופט לפסול עצמו מליישב בדיון כאשר קיימות נסיבות העולה מהן

חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט, ואם לא הראה חשש ממשי הרי מדובר לכל היותר בחשש סובייקטיבי, שאין לו כל בסיס אובייקטיבי, ועל כן לא די בו כדי להקים עילה לפסלות. לעניין זה יפים דבריו של כב' הנשיא בדימוס השופט ברק בע"פ 286/01 לינדי נ' מדינת ישראל: "חובה על הטוען לפסילתו של בית המשפט להראות קיומו של חשש ממשי למשוא פנים וכי דעתו של השופט "ננעלה", כך שלא יוכל לנהל את ההליך באופן הראוי....".

5. המועד להעלאת טענת פסלות נגד שופט הינו לאחר תחילת המשפט ולפני כל טענה אחרת, אולם החרג לכלל מעלה שתי אפשרויות להעלאת טענת פסלות שופט בשלב מאוחר יותר. האחת, כאשר לא היה באפשרות הנאשם לטעון לפסלות לאחר תחילת המשפט, והשנייה, כאשר הטענה מועלית מיד לאחר שנודעה לבעל הדין עילת הפסלות. אם סבר ב"כ המבקש כי היה מקום לפסול אותי, היה אמור לבקש זאת על אתר, אפילו טרם הכרעת הדין, וכעניין שבנוהג הייתה הבקשה מתקבלת והתיק היה מועבר למותב אחר. כאן השתתה המבקש ארוכות, דבר המקים תחושה של שיקולים זרים ובחירת מותב, ולכך לא אתן ידי.

6. חזקה על בית המשפט שהינו מקצועי, כי יבחן כל מקרה לגופו ויזהיר עצמו שלא להשתמש במידע קודם שלא על פי דין. ראה: ע"פ 5133/02 עכאוו נ' מדינת ישראל, שם נקבע: "הלכה היא שעצם חשיפתו של שופט מקצועי לחומר ראיות בדבר עברו הפלילי של נאשם הנדון בפניו אינה פוסלת אותו, לכשעצמה, מלישב בדין".

7. סוף דבר:

משיאני סבורה כי קיים חשש למשוא פנים או לקביעת עמדה מראש מצד בית המשפט, אין חשש למראית פני הצדק, הן מבחינה אובייקטיבית והן מבחינה סובייקטיבית. דעת בית המשפט לא

ננעלה, כך שיוכל לדון בהליך בלב פתוח.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.